

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Det er lige så væsentligt at fremhæve, at ministeriet for kulturelle anliggender i henhold til den gældende lovgivning ikke kan have nogen indflydelse på de afgørelser, der træffes af de kompetente organer under kunstfondloven og filmloven, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at det efter min opfattelse heller ikke vil være ønskeligt at tillægge kulturministeriet beføjelse til i al almindelighed at træffe bestemmelse om de kunstneriske anliggender, som henhører under kunstfondloven og loven om film og biografer. Det er for mig overordentlig vigtigt, at vi ikke på grund af enkelttilfælde lader os forlede til generelt at kaste vrage på de grundlæggende principper for kunstfondstøtte og filmstøtte, som hidtil har haft udbredt tilslutning her i tinget.

Det har hele tiden måttet stå klart, at administrationen af lovgivningen om hele kunststøtten blev fulgt med særlig interesse i offentligheden, fordi der altid vil være divergerende meninger om kunstneriske begreber, om, hvad der er kunst, hvad der er kvalitet. En vid tolerance er nødvendig. De ansvarlige, sagkyndige udvalg må forudse debat om og kritik af visse af deres dispositioner, men det er vigtigt at understrege, at en administrationsform, som bygger på koncentration af ansvaret hos få sagkyndige, valgt af sagkyndige — eller fortrinsvis af disse — og valgt for et begrænset åremål, må anses for hensigtsmæssig, dels fordi den giver det offentlige betydelig sikkerhed for trufne dispositioners saglighed, og dels fordi den garanterer, at mulighederne for ensretning kan brydes med korte mellemrum.

Filmloven skal efter sit indhold revideres i folketingsåret 1976-77, men jeg er i overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har tilkendegivet over for kulturudvalget, indstillet på, at ministeriet allerede nu overvejer en ændring af filmloven, sådan at vi ikke på ny kommer i en situation som den foreliggende.

Det er væsentligt, at vi kommer videre ad en vej, som indebærer en balance, som det er blevet udtrykt, og at man derved sikrer den frihed under ansvar, som hr. Poul Dam talte om, og som fortsat vil være det grundlæggende princip for offentlig støtte til kunstnerisk virksomhed. Uden fastholdelse

heraf vil man efter min opfattelse ødelægge den fri kunstneriske udfoldelse, den kunstneriske ytringsfrihed og de mange, gode, spændende initiativer, der har fået mulighed for at blive realiseret under de nugældende love, som man måske ikke snakker lige så meget om og ikke vurderer lige så meget, som man gør med tilfældige happenings.

Ordføreren for forespørgerne (Ninn-Hansen)
(KF):

Undertiden klages der jo over, at folketinget ikke i tilstrækkelig høj grad diskuterer principper. Jeg tror, enhver, der har overværet denne debat, vil erkende, at her har folketinget i hvert fald beskæftiget sig med en række ting, der vedrører vores samfund, der vedrører måden, hvorpå vort demokrati skal fungere.

Jeg er stærkt tilhænger af, at vi på den måde, men også helst med et positivt resultat, drøfter de spørgsmål, der vedrører demokratiet, og som jo hver dag møder os på en måde, som er anderledes end tidligere. Også derfor bør vi drøfte det.

Jeg kan til langt de fleste af dem, der har taget ordet, sige tak for, at man har ønsket at drøfte den forespørgsel, vi har stillet, og at gøre det på et principielt grundlag. Jeg gør det til statsministeren og ministeren for kulturelle anliggender for deres imødekommelse og også til de allerfleste ordførere.

Der er jo i denne sag fremsat to dagsordensforslag. Den første dagsorden, foreslået af hr. Lysholt Hansen, opfylder noget, der for det konservative folkeparti, da vi stillede denne forespørgsel, må betragtes som noget særdeles væsentligt, nemlig om vi kunne fjerne os fra denne ikke alt for frugtbare diskussion, vi har haft hidtil, med de mange løse ender og mangel på resultater, og i stedet for sagligt, energisk og i løbet af kort tid samle os om opgaven, at folketinget ikke står magtesløs i den slags anliggender, som vi her har drøftet, altså gengive folketinget bevillingsretten.

Vi kan ikke nå til dette resultat udelukkende på grundlag af en debat. Der kommer eksempler frem, som det er velbegrunder at drøfte nærmere. Jeg skal derfor lade de eksempler, som statsministeren og hr. Lysholt Hansen nævnte, ligge. Jeg vil blot over for statsministerens spørgsmål gøre opmærksom på, hvad jeg sagde i min indledningstale,